ΕΤΟΣ Α. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1876. ΑΡΙΘ. 35.

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία » » » 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν δέκα στίχων δραχμὰς. ?.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχωρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐςιν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.» (Πλάτων.).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

—o—

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τοῦ « Ἡλίου » ν' ἀποτίσωσι ταύτην καὶ μάλιστα ὅσοι πληρώνουσι καθ' ἑξαμηνίαν· διότι τρεῖς σχεδὸν μῆνες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας παρῆλθον.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ.

—o—

(Συνέχεια· ἴδε ἡγούμενον φύλλον).

Ἐκ τῶν ἐλπίδων τούτων οὐδεμία ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐπηλήθευσε. Διὰ τοῦ σχίσματος οἱ Βούλγαροι κατώρθωσαν ὅ,τι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατωρθώσωσι δι' οἱασδήποτε ἄλλης λύσεως, Ἐνῷ πρότερον ἐνόμιζον ὡς ἄκραν συγκατάβασιν νὰ ἔχωσιν ἔξαρχον ἐν Τυρνόβῳ καὶ νὰ περισταλῶσιν εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐπαρχιῶν, μετὰ τὸ σχίσμα ἥπλωσαν τὰ δίκτυά των ἐφ' ὅλην τὴν εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν καὶ ἔστησαν τὸν θρόνον τοῦ πατριάρχου των ἐν μέσῃ τῇ Κωνσταντινουπόλει. Ὁ πατριάρχης τῶν Βουλγάρων προσέρχεται τώρα ἴσος καὶ ὅμοιος μὲ τὸν διάδοχον τοῦ Φωτίου καὶ Χρυσοστόμου πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς τὸν Σουλτάνον καὶ ἀπολαύει τῶν αὐτῶν τιμῶν καὶ προνομίων. Οἱ Ἕλληνες ἐξεδιώχθησαν διὰ τῆς βίας ἐκ τῶν σχολείων καὶ τῶν ναῶν, οὓς ἀνήγειραν διὰ τῶν ἱδρώτων των, καὶ ὁσάκις διηγέρθη ἀμφισβήτησίς τις καὶ πάλη, οἱ Βούλγαροι ἔτυχον φανερᾶς προστασίας παρὰ τῇ κυριάρχῳ αὐλῇ καὶ ἐθριάμβευσαν, διότι ἡ Πύλη, ἡ πρόσφατος ἡμῶν φίλη καὶ σύμμαχος, τοῦτο παρέσχε τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας της, ὅτι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, ἐχαρίσθη πάντοτε πρὸς τοὺς Βουλγάρους, φοβουμένη τοὺς Ῥώσσους, ἀφ' ὧν ἡμεῖς, οἱ γενναῖοι, εἴχομεν ἀναλάβει νὰ τὴν σώσωμεν.

Δεύτερος πικρὸς καρπὸς τοῦ σχίσματος ἦτο ἡ διαίρεσις, ἡ ἔκπτωσις καὶ ἡ διάλυσις σχεδὸν τῆς ἱεροσυλυμιτικῆς ἐκκλησίας. Οἱ πρωταθληταὶ τοῦ τολμήματος, συνεργούσης καὶ τῆς ἑλλ. κυβερνήσεως, ἔκριναν ἀναγκαῖον νὰ τιμωρήσωσι διὰ καθαιρέσεως τὸν σεβάσμιον πατριάρχην, ὅστις κατέστησε μουσεῖον καὶ κέντρον ἑλληνικῆς παιδεύσεως τὸν τάφον τοῦ Σωτῆρος, διότι δὲν ἀπημβλύνθη καὶ αὐτὸς τὰς φρένας ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐπιδημίας. Ἡ Ῥωσσία, καθ' ἑκάστην περιϋβριζομένη καὶ προπηλακιζομένη καὶ μὴ ἔχουσα πλέον ἀνάγκην νὰ προσποιῆται, ἢν δὲν αἰσθάνηται, φιλίαν, ἀπέκοψεν αὐθαιρέτως, τὰ ἐκ Βεσσαραβίας εἰσοδήματα τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ οὕτως ἡ πρώην πλουσία Ἐκκλησία περιῆλθε διὰ μιᾶς εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ σπαράσσηται δι' ἐμφυλίων ἐρίδων καὶ συνεχῶν πατριαρχικῶν μεταβολῶν.

Ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας φιλία καὶ συμμαχία, ἀφοῦ, ὄχι μόνον δὲν ἀνέστειλεν, ἀλλὰ καὶ ἐπέσπευσε καὶ ἐπεξέτεινε τὸν θρίαμβον τῶν Βουλγάρων, παρέδωκεν ἔρμαιον εἰς τὴν σλαυϊκὴν ἐπιδρομὴν καὶ ἄλλον ἐπίκαιρον προμαχῶνα τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος τὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ἄθωνος. Ἴσως ὅλη ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει, καθ' ἡμᾶς, τόσην σημασίαν ὅσην ἡ μικρὰ ἐκείνη χερσόνησος, πρὸς ἣν ἔκπαλαι ἔστρεψεν ἀλάνθαστον βλέμμα ἡ ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα καὶ ἥτις τοσάκις ὑπῆρξε τὸ περιμάχητον μῆλον κατακτητικῶν ἀντιζηλιῶν. Μία σπιθαμὴ ἑλληνικῆς παραλίας ἔχει ἀξίαν ὑπερτέραν πολλῶν πλέθρων μεσογείου γῆς, διότι ἐφ' ὅσον μένομεν κύριοι καὶ μικρᾶς μόνον λωρίδος παρὰ τὴν θάλασσαν, σωζόμεθα ἀπὸ τῆς διχοτομίας καὶ διατηροῦμεν ἄθικτον τὴν δύναμιν τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συναφείας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ προσπαθοῦσι νὰ κατέλθωσιν ἐκ τῶν μεσογείων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ καταλάβωσι διὰ τοῦ δόλου καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα θρησκευτικῆς εὐλαβείας (ὡς νὰ μὴν εἶχεν ἡ Ῥωσσία τόσας στέππας πρὸς ἀπόκτησιν ὁσιότητος !) τὸ μικρὸν ἐκεῖνο σημεῖον, ὅπερ φυλάττει μικρά τις ἑλληνικὴ ἀποικία, ἐκ τῶν ἐγκοσμίων ἓν μόνον αἴσθημα διατηρήσασα ἀδάμαστον, τὸ αἴσθημα τῆς πατρίδος.

Εἴχομεν συμφέρον ζωτικὸν νὰ μὴ παραδοθῇ οὔτε ἓν ἑλληνικὸν μοναστήριον εἰς ῥωσσικὰς χεῖρας. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἐκείνη, μεθ' ἧς συνεμαχήσαμεν, ὅπως σώσωμεν δηθεν τὴν κοινὴν πατρίδα ἀπὸ τοῦ ὑπερβορείου κατακλυσμοῦ, παντὶ σθένει εἰργάσθη, ὅπως ἀνεγερθῇ σταθμὸς ῥωσσικὸς ἐν τῷ Ἁγίῳ Παντελεήμονι καὶ οἱ Ἕλληνες κληρικοί, οἱ ἄνευ λόγου διαιρέσαντες τὴν Ἐκκλησίαν εἰς Βουλγάρους καὶ Ἕλληνας, δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἀντιταχθῶσι μετὰ λόγου εἰς τὴν ἔξωσιν τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν, εἰς τὴν περιφρόνησιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ εἰς τὸν ἐκσλαυϊσμὸν τοῦ ἡμίσεως Ἄθωνός ! Ἰδοὺ εἰς τί ὠφέλησεν ὁ κατὰ τῆς Ῥωσσίας φανερὸς πόλεμος καὶ ἡ ἀνακήρυξις τοῦ σχίσματος.

(ἕπεται συνέχεια.)

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ.

—o—

Τὸ Εἰδικὸν δικαστήριον ἕνεκα τῶν ἀπόκρεω καὶ τῆς ἀσθενείας τῶν δικαστῶν Καλογεροπούλου καὶ Διογενείδου εἶχε διακόψει ἐπί τινας ἡμέρας τὰς ἐργασίας του· ἀνέλαβε δὲ ταύτας τῇ 17 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ΙΓ'. συνεδρίασις αὐτοῦ.

Ἐν ταύτῃ ὁ Πρόεδρος διὰ μακρῶν ἐξέφρασε τὴν λύπην του ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν Εἰσαγγελέων τῆς Βουλῆς γενομένῃ καταγγελίᾳ ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ τοῦ μάρτυρος Β. Τερζοπούλου, παρατηρήσας ὅτι ὁ νόμος ἀνέθετο τὸ καθῆκον τῆς ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ καταδιώξεως τῷ Προέδρῳ τοῦ Δικαστηρίου ἐκ λόγων συμφέροντος ὑπὲρ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἴσης προστασίας τῶν συμφερόντων τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς ὑπερασπίσεως. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἐν τῇ προανακρίσει κατάθεσιν τοῦ Τερζοπούλου καὶ παραβαλὼν τὸ περιεχόμενον αὐτῆς πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου ὁμολογίας του, ἐζήτησε νὰ δικαιολογήσῃ ἑαυτὸν, ὡς μὴ καταδιώξαντα ἀμέσως τὸν μάρτυρα τοῦτον ἐπὶ ψευδορκίᾳ· διότι ἀντιφάσεις μέν τινες παρουσιάζονται εἰς τὰς δύο καταθέσεις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοιαῦται ὅπως δικαιώσωσι τὴν ἐπὶ ψευδορκίᾳ καταδίωξιν τοῦ Τερζοπούλου, εἰς ἣν ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ μὴ προβαίνῃ ἀπερισκέπτως, προκαλῶν ἢ τὴν ἄδικον καταδίωξιν ἢ τὴν διακοπὴν τῆς δίκης καὶ τὴν διαιώνισιν αὐτῆς. Ἄλλως ὁ Πρόεδρος ὀφείλει νὰ μὴ προβαίνῃ εὐθὺς πάντοτε εἰς τὴν καταδίωξιν, καὶ ἂν πεισθῇ περὶ τῆς συνήθους ἀντιφάσεως τοῦ μάρτυρος,

ἀλλὰ ν' ἀφίνῃ εἰς αὐτὸν καιρὸν πρὸς μετάνοιαν μέχρι τέλους τῆς δίκης, ἥτις μετάνοια ὁδηγοῦσα αὐτὸν εἰς τῆς ἀληθείας τὴν ἀποκάλυψιν δύναται, νὰ ὠφελήσῃ τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης κρεῖττον ἢ ἡ ἐσπευσμένη καταδίωξις. Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι ἴσως ἡ ἐκ μέρους τῶν Εἰσαγγελέων τῆς Βουλῆς καταδίωξις τοῦ μάρτυρος Τερζοπούλου δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ὑπόνοιαν, μὴ ἐζητήθη νὰ ῥιφθῇ μομφὴ κατὰ τοῦ προέδρου, ὡς ἀμελήσαντος δῆθεν τὸ καθῆκόν του· τὴν τοιαύτην δὲ ὑπόνοιαν ἠθέλησε διὰ τῶν ἐξηγήσεών του νὰ διασκεδάσῃ. Ἐν τέλει ὁ Πρόεδρος ἔκρινεν ἐπάναγκες νὰ εἴπῃ καὶ τινας λέξεις περὶ τῶν διά τινων ἐφημερίδων δημοσιευθεισῶν συκοφαντιῶν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, δι' ἧς ἀπερρίφθησαν αἱ ἐνστάσεις τῆς ὑπερασπίσεως, καὶ ἥτις ἀπόφασις ἐχαρακτηρίσθη παρ' αὐτῶν ὡς προϊὸν τῆς ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου πιέσεως τῆς Κυβερνήσεως, γενομένης ὄργανον τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Εἰσαγγελέων τῆς Βουλῆς. Ὁ Πρόεδρος μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέκρουσε τὴν τοιαύτην ὑπόνοιαν, βεβαιώσας ὅτι τὸ δικαστήριον ὑπήκουσεν εἰς τῆς συνειδήσεώς του τὴν φωνήν, ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Οἱ Εἰσαγγελεῖς τῆς Βουλῆς ἐζήτησαν ν' ἀπαντήσωσιν, ἀλλ' ὁ Πρόεδρος δὲν ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ν' ἀκολουθήσωσι τὸν λόγον, ἐπίσης καὶ εἰς τὸν κ. Τυπάλδον· ἐν γένει ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου ἐφαίνετο ἀπόρροια ἄκρας ἀμεροληψίας καὶ αὐστηρότητος καὶ ἐποίησεν εἰς πάντας πολλὴν ἐντύπωσιν.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Προέδρου ἐπανελήφθη ἡ ἐξέτασις τοῦ μάρτυρος Β. Τερζοπούλου, ἐκ τῆς μοιραρχίας ἔνθα ἐκρατεῖτο, ὁδηγηθέντος. Ἀλλ' ἀφοῦ ὑπέπιπτεν ἀπὸ ἀντιφάσεως εἰς ἀντίφασιν, ἤρχισε πάλιν νὰ καταθέτῃ ὅλως νέα πράγματα ἐπιβαρύνοντα τὸν Νικολόπουλον, εἰς ἃ ἐπέμεινε, καί περ ἀντιπαριστάμενος πρὸς τοὺς μάρτυρας Λυκούδην, Ξηνταράκον, Καζάκον, Μέρμηγκαν καὶ τὸν ἀδελφόν του Χ. Τερζόπουλον. Ἐξητάσθησαν εἶτα οἱ μάρτυρες Γονίδης, Μαλοῦχος, Ἀντζουλᾶς, Ἀναγνωστόπουλος ἱεροκῆρυξ καὶ ὁ Β. Γεωργιάδης διευθυντὴς τῆς ἐν Χαλκίδι ἱερατικῆς Σχολῆς.

Ἐν τῇ ΙΔ' συνεδριάσει, γενομένῃ τῇ 18 Φεβρουαρίου, προσῆλθεν ἐκ δευτέρου καὶ ἐξητάσθη ὁ μάρτυς Α. Ἀντωνόπουλος, εἶτα ἐξητάσθησαν ὁ Ν. Στρατηγόπουλος, ὁ Εἰσαγγελεὺς Α Οἰκονόμου, ὁ Α. Πουρναρᾶς, ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος πρώην ὑπουργὸς ἐκ δευτέρου, ὁ Βενέτης, ὁ Βαφειάδης διευθυντὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα, ὁ Δ. Βαρδουνιώτης, ὁ Ψαρούλης, ὁ Ι. Κανέλης ἐξετασθεὶς περὶ τοῦ Μεσσηνίας, οἵτινες κατέθεσαν διάφορα ἐπιβαρυντικὰ γεγονότα, εἶτα δὲ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἐν τῇ ΙΕ'. συνεδριάσει γενομένῃ τῇ 19 Φεβρουαρίου, οἱ Εἰσαγγελεῖς παραιτοῦνται πρῶτον τοῦ μάρτυρος Μπουκλάκου, εἶτα προσέρχεται ὁ μάρτυς Α. Θεοδοσιάδης πρώην ἔπαρχος Ὕδρας, ὁ Σπηλιόπουλος ἐκ δευτέρου, ὅστις ἐμαρτύρησε περὶ τῆς ἀκριτομυθίας τοῦ κατηγορουμένου Οἰκονομοπούλου, ὁ Φαρμακόπουλος, ὁ Μπακατσούλας, ὁ Λάσκαρης, ὁ Ι. Μερκούρης, ὁ Σ. Δεϊμέζης, ὁ Μιχαλόπουλος, ὁ Θ. Μαλικόπουλος, ὁ Ἀ. Γούδας ἰατρὸς, ὁ Α. Βαλέττας, ὁ Π. Παπαρρηγόπουλος καθηγητὴς τῆς Νομικῆς σχολῆς, ὁ Εὐμορφόπουλος καὶ ὁ Κ. Κολοκοτρώνης, ὧν αἱ καταθέσεις ἦσαν ὅπως δήποτε ἐπιβαρυντικαὶ, εἶτα δὲ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἐν τῇ ΙΣΤ'. συνεδριάσει, γενομένῃ τῇ 20 Φεβρουαρίου, προσῆλθεν ὁ Γ. Μπένσης εἰσαγγελεὺς, ὅστις, ἐπειδὴ εἶχεν ἐνεργήσει τὰς ἀνακρίσεις, κατέθεσε πολλὰς λεπτομερείας, ὁ Κ. Θεοδώρου, ὁ Ν. Μάνος, ὁ Σταματιάδης ἱερεὺς, ὁ Στ. Κολιάτσος πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, ὧ παρατηρεῖ ὁ Πρόεδρος ὅτι πρέπει ὡς μάρτυς καὶ ὄχι ὡς ἀνακριτὴς ν' ἀποκρίνηται, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κατηγορούμενος Νικολόπουλος λέγει, ὅτι λυπεῖται διότι δὲν ζῇ ὁ Ῥομπότης, διότι τότε θ' ἀποδεικνύετο ὅτι καὶ ὁ ἴδιος μάρτυς Κολιάτσος, προσπαθῶν νὰ διορίσῃ τὸν ἀδελφόν του ἀρχιεπίσκοπον Πατρῶν ὑπέσχετο τῷ Νικολοπούλῳ ὅτι θὰ κάμῃ τὸ χρέος του, τοῦτο δὲ ἀρνεῖται ὁ μάρτυς, καὶ τελευταῖος ὁ Δ. Βερσῆς, οἵτινες κατέθεσαν διάφορα γεγονότα.

Ἐν τῇ ΙΖ'. συνεδριάσει γενομένῃ τῇ 21 Φεβρουαρίου, ἐπετράπη εἰς τοὺς μάρτυρας Ξηνταράκον, Ἀντζουλᾶν καὶ Ἀναγνωστόπουλον ν' ἀπέλθωσι τῶν Ἀθηνῶν ὑποσχεθέντες νὰ παρασταθῶσι καὶ ἅμα ζητηθῶσι, δὲν ἐπετράπη ὅμως τοῦτο εἰς τὸν ἡγούμενον Αἰγίνης Ἄνθιμον Ἀντωνόπουλον.

Εἶτα προσῆλθον οἱ μάρτυρες Ἀβέρωφ, Ῥαζῆς, Τ. Ἀργυρόπουλος, Σ. Δραγούμης, Βαλσαμάκης, Πολάνης ἱερεὺς, Γ. Σκουζὲς, Φωκᾶς, Μπασιᾶς, Παπαδόπουλος καὶ Α. Μεταξᾶς, ὧν αἱ καταθέσεις ἐπεβάρυναν πολὺ τοὺς κατηγορουμένους ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς μεσίτας.

Ἐν τῇ ΙΗ'. συνεδριάσει γενομένῃ τῇ 23 Φεβρουαρίου προσῆλθον οἱ μάρτυρες Ἀγαμ. Μεταξᾶς, Κοντομίχαλος, Δεπάστας, Κακουριώτης, Μαντζαβῖνος, Βουτσινᾶς, Λευκαδίτης, καὶ Κολόμβος ὧν καὶ τούτων αἱ καταθέσεις ἐπεβάρυνον τοὺς κατηγορουμένους ἐπισκόπους.

ΔΙΑΦΟΡΑ,

Τὸ πρωΐ τῆς 22 τρέχοντος πυροβολισμοὶ ἀνήγγειλαν ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Ὄλγα ἔτεκε θῆλυ, ὅπερ, κατὰ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, ὁ βασιλεὺς ὠνόμασε Μαρίαν Μαγδαληνὴν, οὕτως δ' ἔχομεν ἤδη πέντε βασιλόπαιδας.

— Μετὰ χαρᾶς πλείστης ὅσης ἀναγγέλλομεν τοῖς φίλοις τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ θεατρικὴ ἑταιρία Δ. Ἀλεξιάδου ἐν Ἀθήναις μὲν ἤρξατο καὶ θέλει ἐξακολουθήσει τὰς παραστάσεις της μέχρι τοῦ Πάσχα ἐνταῦθα δὲ θέλει μεταβῇ καὶ ποιήσει ἔναρξιν αὐτῶν τὴν δευτέραν τῆς διακαινησίμου.

— Ὁ ἐνταῦθα πρόξενος τῆς Αὐστρίας κ. Ι. Δουβράβιτζιτζ προϋβιβάσθη μὲν γενικὸς πρόξενος τῆς αὐτῆς δυνάμεως, ἀλλ' ὅμως μετετέθη ἐντεῦθεν. Διὰ ταῦτα ὁ κ. Δουβράβιτζιτζ ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ θέσεως εἰς ἣν ἤδη εἶχεν ἐγγράσει, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος διά τε τὴν περὶ τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἀκρίβειαν καὶ τὰς μεγάλας εὐκολίας καὶ τὴν ὑποστήριξιν ἣν παρεῖχεν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἀντὶ δὲ τοῦ κ. Δουβράβιτζιτζ μετατίθεται ἐνταῦθα ὁ ἐν Λισβῶνι τῆς Πορτογαλλίας γενικὸς τῆς Αὐστρίας πρόξενος κ. Γ. Μάρτιρτ Ἕλλην τὴν καταγωγήν.

— Ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος κ. Ἀρ. Μαρτάκης ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως· τὸ παθητικόν του ἀναβαίνει εἰς διακοσίας περίπου χιλιάδας δραχμῶν.

— Ἡ ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου πρὸς τὴν οἰκίαν Κρητικίδου καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν οἰκίαν Χ. Π. Κανισκέρη ὁδὸς, κατέστη δύσβατος ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδιάβατος ὅλως ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

— Χάριν τῆς ὑγείας αὐτοῦ περιοδεύων ὁ κ. Γ. Δ. Βούλγαρης πρώην βουλευτὴς Ὑδρας καὶ γραμματεὺς τῆς ἐν Βερολίνῳ πρεσβείας, διαμένει ἐνταῦθα πρό τινων ἡμερῶν, παρὰ πολλῶν καὶ ἐκλεκτῶν πολιτῶν, φίλων τοῦ πατρός του, ἐπισκεπτόμενος.

— Ὁ κ. Στάμος Καγκάδης τέκνον τῆς Ἑρμουπόλεως, ἀπὸ πολλοῦ σπουδάζων τὴν μηχανικὴν ἐν Μονάχῳ, τοσοῦτον εὐδοκιμεῖ, ὥστε καὶ νέον ἐφεῦρεν ἀτμολέβητα, ὃν τὸ ἐν Μονάχῳ Πολυτεχνεῖον ὠνόμασε *Καγκάδειον*, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐφευρετοῦ.

— Εἰς Ἄνω Σῦρον προσεβλήθη τις ὑπὸ εὐφλογίας· οἱ ἁρμόδιοι δέον νὰ λάβωσι τὰ μέτρα των ὅπως μὴ ἐπεκτανθῇ τὸ κακόν.

— Ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Κορωνίδος τῆς ἐπαρχίας Νάξου ἐπεκυρώθη, καὶ κατ' αὐτὰς παραλαμβάνει τὴν Δημαρχίαν παρὰ οὗ δημαρχοῦντος παρέδρου ὁ ἐκλεχθεὶς κ. Κ. Κωνσταντινίδης.

— Πολλὰ περὶ διορισμοῦ πρεσβευτῶν διαδίδονται, οἱ Κ. Κ. Ῥικάκης, Σπάρταλης, Καλλιγᾶς καὶ Στῖμος, θεωροῦνται ὡς ἐπίδοξοι πρεσβευταὶ, καίτοι πάντες οὗτοι δὲν τὸ ἐπιθυμοῦν, ἀλλ' ἴσως πεισθῶσιν ἐπὶ τέλους νὰ δεχθῶσιν.

— Τῇ 16 λήγοντος μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Μάτσας γενικὸς γραμματεὺς τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Βούλγαρη· ὁ κύριος Βούλγαρης οὐ μόνον πολλάκις ἐπεσκέφθη τὸν νοσοῦντα, ἀλλὰ καὶ τὴν κηδείαν αὐτοῦ παρηκολούθησε, τιμῶν τὴν πολυετῆ τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίαν.

— Κατὰ τὴν «Ὥραν», τὰ τρία παρ' ἡμῖν πιστωτικὰ καταστήματα, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Γεν. Πιστωτικὴ, ἡ Βιομηχανικὴ καὶ ὁ κ. Σκαρλάτος Σοῦτσος ἀνέλαβον τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος ἐργασίαν ὠφέλιμον καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν γένει καὶ ἰδίως διὰ τὰς δύο ἐπαρχίας ἐν αἷς κεῖται ἡ λίμνη. Τὰ ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως τῆς λίμνης ταύτης ὠφελήματα εἶναι τόσον γνωστὰ ὥστε θεωροῦμεν περιττὸν νὰ εἴπωμέν τι σήμερον πλέον. Ἡ παραχώρησις εἰς τὰ εἰρημένα πιστωτικὰ καταστήματα γίνεται ἐπὶ ταῖς αὐταῖς βάσεσι καὶ τοῖς αὐτοῖς ὅροις τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰανουαρίου 1867. Ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως 25 ἑκατοστὰ λαμβάνει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, 15 ἡ Πιστωτικὴ, 10 ἡ Βιομηχανικὴ καὶ 5 ὁ κ. Σκαρλάτος Σοῦτσος. Ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 5,000,000 δρ. — Διὰ τοιοῦτον ποσὸν θέλουσιν ἐκδοθῇ μετοχαὶ, αἵτινες θέλουσι διατεθῇ διὰ δημοσίας ἐγγραφῆς, ὑποχρεωμένων ὄντων τῶν τεσσάρων ἱδρυτῶν ν' ἀναλάβωσι καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὅσον δὲν ἤθελε καλυφθῇ ἐκ τῆς ἐγγραφῆς. Ἤδη κατεβλήθησαν 50,000 δρ. ἵνα κληθῇ μηχανικὸς ἐξ Εὐρώπης καὶ προϋπολογίσῃ καλῶς τὰς δαπάνας τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ τῇ βάσει νέων μελετῶν.

— Ἡ Ἱσπανικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμεν εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ῥαζῆν τὸ παράσημον τῶν

Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος Καρόλου τοῦ Γ', εἰς τοὺς τμηματάρχας κυρίους Ἄγγελον Βλάχον καὶ Α. Ψύλλαν τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ αὐτοῦ Τάγματος, εἰς τὸν ὑπουργικὸν γραμματέα κ. Α. Κομπότην τὸ παρασημον τῶν Ταξιαρχῶν Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς, τὸ παράσημον τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος Καρόλου τοῦ Γ'. εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς γραμματεῖς κ.κ. Σοῦτσον, Γρηγοριάδην, Ἀργυρόπουλον καὶ Κυργούσιον, καὶ τὸ παράσημον τῶν ἱπποτῶν τοῦ τάγματος Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς εἰς τοὺς ἀκολούθους κ. κ. Ἀντωνόπουλον, Εὐγένιον Γ. Ζαλοκώσταν, Β. Νάζον, Κ. Μαυρομιχάλην καὶ Δ. Κουντουριώτην.

— Εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἐπιστέλλει εἷς ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς ἐκτενῆ διατριβὴν, περιγράφουσαν τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. « Οἱ μετὰ πολλῶν, λέγει, δισταγμῶν καταβαίνοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλοδαποὶ περιηγηταὶ πείθονται μετ' ὀλίγον ὅτι τοῦ μὲν Ἀβοὺ αἱ εὐφυολογίαι δὲν ἀληθεύουσιν ἐν πᾶσιν, αἱ δὲ αὐστηρότεραι ἐπικρίσεις τοῦ μακαρίτου Φίνλαυ ὠφέλειαν μᾶλλον προξένησαν ἢ βλάβην». Μετὰ μακρὰν ἀφήγησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἐπιλέγει· «Γελοῖοι ἐλέγχονται οἱ λέγοντες ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀπέρχεται καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ, ἐὰν μὴ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος. Πρὸ πολλοῦ ἐβουλεύετο τὸ βασιλικὸν ζεῦγος νὰ ἀνταποδώσῃ ὅσας ἔλαβεν ἐπισκέψεις παρὰ τῶν ὑψηλῶν συγγενῶν του, ἀλλὰ πάντοτε ἐκωλύθη ὑπὸ τῶν ἐκλογῶν (;) καὶ ἄλλων ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν. Ῥυθμισθέντων ἤδη τῶν πραγμάτων, θὰ μεταβῇ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον. Ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀνατολῆς τὰ πράγματα βιάζουσι τὸν Γεώργιον νὰ συνδιαλεχθῇ αὐτοπροσώπως τοῖς μονάρχαις καὶ τοῖς πολιτικοῖς, ἀφ' ὧν ἐξήρτηνται αἱ τύχαι τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ ἔθνος ἐπεύχεται αὐτῷ καλὸν πλοῦν καὶ καλὴν ἐπάνοδον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ παρέλθῃ ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ἔχων μείζονα νῦν ἀξίωσιν ἐπὶ τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν φιλίαν της. Ἡ χώρα προοδεύει, τὸ ἐμπόριον εὐημερεῖ, αἱ πρόσοδοι κατ' ἔτος αὐξάνονται, ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ κατάστασις χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω βήμασι γιγαντιαίοις, πανταχοῦ δὲ ἀπὸ πενταετίας ἐπικρατεῖ τάξις καὶ ἀσφάλεια. Ἡ Ἑλλὰς ἐτήρησε τὴν συμβουλὴν τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ διάκειται φιλικώτατα πρὸς τὴν Τουρκίαν. Οἱ Ἕλληνες δὲν συμπαθοῦσι τοῖς Σλάβοις. Ἐὰν ὅμως συμβῇ πόλεμος, θέλουσι νὰ ἦναι παρεσκευασμένοι ἵνα μὴ ὑστερήσωσιν. Ὁπωσδήποτε ὁ Γεώργιος δὲν ἀπέρχεται πρὸ τῆς 23 ἀπριλίου».

Σ. Σ. Η. Εἴθε εἶχον τὰ πράγματα, ὡς γράφει ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιστέλλων· ἡμεῖς ὅμως φρονοῦμεν ὅτι ἐνταῦθα ἐφαρμόζεται τὸ κοινὸν λόγιον «*ὁ λωλὸς μὲ τὰ θυμᾶται χαίρεται, καὶ μὲ τὸ νοῦν ποῦ χει πλουταίνει*».

— Ἀπεβίωσεν ὁ Πατριάρχης τῶν ἐν Γαλλίᾳ Φιλελλήνων Φιρμῖνος Διδότος, συνεργάτης τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, μεγάλας προσενεγκὼν ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Φιλολογίαν. Ὡς γνωσὸν δὲ, ἡ ἐπὶ τῆς μετωνυμίας τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηνῶν Ἐπιτροπὴ μετωνόμασεν ὁδόν τινα διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ φιλέλληνος τούτου.

— Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1875 μέχρι 31 Δεκεμβρίου ἰδ. ἔ. 2743 ἀσθενεῖς ἐνοσηλεύθησαν ἐν τῷ ἑλληνικῷ Νοσοκομείῳ τῆς Σμύρνης· οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι κατ' ἐθνικότητας διαιρούμενοι ἦσαν· Αἰθίοπες (μωαμεθανοὶ) 12, Ἀλβανοὶ (μωαμεθανοὶ) 6, Ἄραβες (μωαμεθανοὶ) 13, Ἀρμένιοι 54, Βούλγαροι 105, Δαλμάται 3, Ἰουδαῖοι 15, Ἰρλανδοὶ 1, Ἱσπανοὶ 2, Ἰταλοὶ 4, Λατῖνοι 10, Μαυροβούνιοι 15, Ὀθωμανοὶ 147, Πέρσαι 5, Πολωνοὶ 4, Ῥῶσσοι 11, Τάρταροι 1, Χαλδαῖοι 6 καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἱσπανία.— Κατὰ τηλεγραφικὰς καὶ παντοίας ἄλλας εἰδήσεις φαίνεται, ὅτι ὁ Δὸν Κάρολος μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἀντέχῃ καὶ ὁλονὲν ἐξαντλούμενος, παθὼν δ' ἥττας ἐπανειλημμένας ὑπὸ τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων, ἀπεσύρθη εἰς τὰ μεθόρια τῆς Γαλλικῆς ἐπικρατείας μετὰ τῶν λειψάνων τοῦ στρατοῦ του, ἀναβαίνοντα εἰσέτι εἰς 17 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος ἡγούμενος τριακοντάκις χιλίων ἀνδρῶν καταδιώκει τὰ λείψανα ταῦτα εἰς τὴν Ναβάρραν. Ὥστε, ὡς φαίνεται, ὁ ἐμφύλιος ἐν Ἱσπανίᾳ πόλεμος λήγει, καὶ ἐπέρχεται εἰρήνη εἰς τὴν ἀτυχῆ ταύτην χώραν, διὸ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Ἱσπανίας καὶ ἰδίᾳ τῇ Μαδρίτῃ, μεγίστη ἐπεκράτει ἐσχάτως χαρά. Βεβαιοῦται μάλιστα ὅτι ὁ Δὸν Κάρολος ἔν τινι τελευταίᾳ αὐτοῦ προκηρύξει οἱονεὶ ἀποχαιρετίζει τοὺς ὀπαδούς του, οὓς εὐχαριστεῖ ἐπὶ τῇ ἀφοσιώσει αὐτῶν εἰς τὴν μοναρχίαν, ἐξαίρει τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, καὶ διακηρύττει ὅτι παραιτεῖται προσωρινῶς τῆς πάλης. Λέγεται μάλιστα, ὅτι ὅσον οὔπω μεταβαίνει εἰς Λονδῖνον. Βεβαιοῦται δ' ὡσαύτως ὅτι ὁ Ἀλφόνσος ὑποδέχεται ὅσον οὔπω τὴν μητέρα του Ἰσαβέλλαν εἰς Ἅγιον Σεβαστιανὸν, ὁπόθεν θέλει ὁδηγήσει αὐτὴν εἰς Μαδρίτην, ἔνθα τόσον ποθεῖ νὰ μεταβῇ καὶ ὅπου θέλει μεταβῇ καὶ διαμείνει ὁριστικῶς.

Ἐρζεγοβίνεια.— Ἡ ἀποδοχὴ τῶν μεταρρυθμιστικῶν προτάσεων τοῦ Ἀνδράση ἀποβαίνει δυσχερεστάτη τῷ Σουλτάνῳ, καθὼς γράφει ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος». «Καθὰ, λέγει, γράφουσιν εἰς τὸν Λόϋδ τῆς Πέστης, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ Σουλτάνος κατέστη ἀφανὴς τοῖς ὑπουργοῖς. Κατά τινα δὲ ἐπιστολὴν τῆς «Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος» τῆς Βιέννης, οὐ μόνον ὁ Σεχουσλάρης καὶ τινες κυρίαι ἐπέμενον μέχρι φορτικότητος παρὰ τῷ Σουλτάνῳ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὰς εἰς τὸ Κοράνιον ἀντιστρατευομένας προτάσεις· οὐ μόνον δ' οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Χουσεὶν Ἀβνῆ Πασσᾶ κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως κερδήσωσι τὸν Πατισὰχ ὑπὲρ τῆς πολεμικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ ἠσθένησε μὲ συμπτώματα, ἅτινα διήγειρον παρ' αὐτῷ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐδηλητηριάσθη. Αἱ προελθεῖσαι δυσκολίαι εἶχον προβῆ μέχρι προκλήσεως ὑπουργικῆς κρίσεως, καθόσον καὶ ὁ μέγας Βεζύρης καὶ ὁ Ῥασὶδ Πασᾶς κατέβαλον τὰ χαρτοφυλάκιά των διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου». Ὁ Λόϋδ τῆς Πέστης νομίζει ὅτι τὸ πᾶν συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐμπνευσθῇ εἰς τὰς ἐπαναστατημένας ἐπαρχίας ἡ πεποίθησις ὅτι διὰ τῶν μεταρρυθμιστικῶν προτάσεων τοῦ κόμητος Ἀνδράση ἐπιδιώκεται πραγματικὴ ἱκανοποίησις τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Βεβαίως θὰ χρειασθῇ οὐ μικρὰ δόσις ἠθικῆς ἐπηρείας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ. Οἱ ἐπαναστάται περιέρχονται ὁσημέραι εἰς τὸ δίλημμα τῆς ἑκουσίας ἢ τῆς βεβιασμένης ὑποταγῆς, ὅτι δὲ ἡ προσφερομένη ἱκανοποίησις διὰ τοὺς πρώτους οὔτε μικρὰ οὔτε περιφρονητέα εἶναι, τὸ ἀπέδειξεν ἀριδήλως ἡ τελευταία ἐπελθοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει κρίσις.»

Μαυροβούνιον.— Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου λέγει ὅτι τὰ διαδοθέντα περὶ διαπραγματεύσεων τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου εἰσὶ ψευδῆ.

» — Πρό τινων ἡμερῶν, γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Βιεννάιου φύλλου, πρεσβεία ἐπαναστατῶν τῆς Ἐρζεγοβίνης μεταβᾶσα εἰς Κετίγνην ἐζήτησεν ἐπ' ὀνόματι πάντων τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν Βοεβοδῶν πολεμεφόδια καὶ 500 ὅπλα. Ἡ αἴτησις αὕτη ἀπερρίφθη. Ἡ κυβέρνησις τοῦ ἡγεμόνος ἀπήντησεν, ὅτι τὸ Μαυροβούνιον οὐδὲν ὅπλον δύναται τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ δώσῃ ἐκ τῶν πενιχρῶν αὐτοῦ ἀποθηκῶν. Τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν Σοτσίτσα ἐπιμείναντος καὶ διατεινομένου ὅτι ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ Μαυροβουνίου ἡ ἐπανάστασις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ, ὁ πρωθυπουργὸς, ὅστις εἶναι ἐξάδελφος τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου, ἀπήντησεν ὅτι τὸ Μαυροβούνιον οὐδὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ, διότι *πολιτικοὶ λόγοι δεσμεύουσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ*. Ἡ πρεσβεία τῶν ἐπαναστατῶν ἐπανῆλθεν εἰς Ἐρζεγοβίνην ἄπρακτος».

— *Ἰαπωνία.*—Αἱ Ἰαπωνικαὶ ἐφημερίδες ποιοῦνται λόγον περί τινος συναθροίσεως πολυαρίθμου ἥτις πρό τινος ἔλαβε χώραν ἐν Ὀσέκᾳ, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν γυναικῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ. Τινὲς ἐκ τῶν ὡραίων κυριῶν λαβοῦσαι τὸν λόγον ἐχαρακτήρισαν δι' αὐστηρῶν λέξεων τὰ διεφθαρμένα ἤθη, τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τοῦ κράτους καὶ τὰ ὁποῖα ἐπεκράτησαν. Ταῦτα δὲ ἀπέδωκαν κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἔλλειψιν σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ οἰκιακῆς ἀνατροφῆς, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιμέλειαν τῆς μουσικῆς. Ἡ συνάθροισις ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν συλλόγου πρὸς προαγωγὴν τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως.

Αἴγυπτος (κατ' ἰδιαιτέραν ἀλληλογραφίαν τοῦ «Ἡλίου»).— Μάθετε πρὸς τούτοις ὅτι ἡ Αὐτοῦ Θ. Μακαριότης προσεκλήθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν ὡς καὶ ὑπὸ τῶν πλουσιωτάτων Κοπτῶν, ἵνα μεταβῇ ἐκεῖ καὶ τοὺς εὐλογήσῃ καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ Κοινότητα, καὶ πολλοὶ Κόπται θέλουν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας· ἀπεφάσισε τέλος τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου νὰ ἀναβῶμεν εἰς Κάϊρον καὶ ἐκεῖθεν διὰ τὴν ἄνω Αἴγυπτον· συνοδεύεται ἡ Μακαριότης του καὶ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου ἁγίου Ξανθουπόλεως Ἰγνατίου καὶ ὑπὸ ἄλλων κληρικῶν· θὰ μὲ παραλάβῃ καὶ ἐμὲ μὲ τὴν λοιπὴν συνοδείαν του ὅπου θὰ μὲ ἀποκαταστήσῃ ἐκεῖ γενικὸν Πατριαρχικὸν ἐπίτροπον ὅλων ἐκείνων τῶν μερῶν, ὅπου φανήσεται καὶ ὠφελιμωτάτη ἡ Ἀραβική μου γλῶσσα, καὶ ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ ἐκκλησία ὀρθόδοξος, θὰ μείνω νὰ ἐπιστατήσω ἐγώ. . .

ΠΟΙΚΙΛΑ.

—o—

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες.

Κατὰ τὴν «Ἐπετηρίδα τῶν Ἑλληνικῶν ταχυδρομείων» ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐκδίδονται (1 Ἰανουαρίου 1876) ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ 125. Τούτων ἐν μὲν Ἀθήναις, ἐφημερίδες 42 καὶ περιοδικὰ 13 — ἐν Αἰγίῳ ἐφημερίδες 3 — Γυθείῳ 1 — Θήβαις 2 — Ζακύνθῳ ἐφημερίδες 4 καὶ περιοδικὰ 2 — Καλάμαις ἐφημερίδες 7 — Κερκύρᾳ 5 — Κεφαλληνίᾳ 3 — Κορίνθῳ 2 — Κυπαρισσίᾳ 1 — Λαμίᾳ 2 — Λευκάδι 1 — Μεσολογγίῳ 4 — Ναυπλίῳ 3 καὶ περιοδικὸν 1 — Πάτραις 10 — Πειραιεῖ 1 καὶ περιοδικὸν 1 — Πύργῳ 1 — Σπάρτῃ 3 — Σύρῳ 10 — Τριπόλει 3 — Χαλκίδι 3.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν εἰσὶν ἐκκλησιαστικὰ μὲν 2 — Οἰκογενειακῆς ὕλης 7 — Φυσικῶν ἐπιστημῶν 3 — Φιλολογικὰ 2 — Νομικὰ 2 — Καλλιτεχνικὰ 2 — Ἰατρικὰ καὶ Φαρμακευτικὰ 2 — Πολιτικῶν ἐπιστημῶν 1 — Βιβλιογραφικὰ 1 — Ἀρχαιολογικὰ 1 — καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὅλα *πολιτικαὶ ἐφημερίδες.*

Παρατηρητέον δὲ ὅτι ἐν τῇ «Ἐπετηρίδι» ἀναφέρονται τινα φύλλα ἅτινα ἔπαυσαν ἐκδιδόμενα, δὲν ἀναφέρονται δ' ἄλλα ἤδη ἐκδιδόμενα ὡς λ.χ. τὰ ἐν Ἀθήναις περιοδικὰ «Ἐφημερὶς Φυλακῶν,» «Ἀσκληπιός», «Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερὶς», «Χελιδὼν», ἡ ἐν Ζακύνθῳ «Κόριννα», ἡ ἐν Μεσσολογγίῳ ὁμώνυμος ἐφημερὶς καὶ εἴ τι ἄλλο.

—o—

Περιεργείας χάριν δημοσιεύομεν ὧδε κατάλογον τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως ἀπὸ τοῦ 1841—1870.

Ἔτος	Ἔσοδα	Ἔξοδα	
1841	120.504	123.063	
1842	111.805	105.885	
1843	120.402	111.190	
1844	129.209	113.330	
1846	118.719	151.062	(1)
1847	182.619	128.555	
1848	114.939	219.409	(2)
1850	137.597	136.545	
1851	148.209	146.289	
1852	168.005	154.000	
1853	266.135	300.433	
1854	210.832	334.396	
1855	272.068	331.985	
1856	287.425	325.400	
1858	367.991	311.570	
1859	394.408	340.887	
1860	304.400	366.856	
1861	375.829	371.140	
1863	279.558	356.533	(1)
1864	259.538	345.470	(1)
1865	453.268	453.298	(1)
1866	542.424	594.504	
1870	606.077	851.020	ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἐλλείμματα τοῦ 1867, 1868, 1869.

(1) Τὸ ἔλλειμμα προέρχεται ἐκ τῆς δαπάνης τῆς χαράξεως ὁδῶν καὶ οἰκοδομῆς δημοτικῶν καταστημάτων.

(2) Τὸ ἔλλειμμα προέρχεται ἐκ τῆς δαπάνης τῆς τοῦ κρεοπωλείου οἰκοδομῆς.

(3) Ἐν τούτοις περιλαμβάνονται καὶ τὰ τοῦ ὁπλισμοῦ τῆς Ἐθνοφυλακῆς ἔξοδα.

Ἀναπνοή. — Εἰς διάστημα βίου πεντήκοντα ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἐκτελεῖ πλέον τῶν 500 ἑκατομμυρίων ἀναπνοῶν· ἀναπνεύσας βάρος 170 τόνων ἀέρος καὶ ἐκπνεύσας σχεδὸν 20 τόνους τοῦ δηλητηριώδους ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ποσότης δὲ δέκα κυβικῶν ποδῶν ἀέρος κατὰ πᾶν λεπτὸν ἀπαιτεῖται ἵνα χορηγήσῃ τὸ χρήσιμον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀναπνοῆς ὀξυγόνον.

—o—

Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐσοδὲ (Echaudé) ψωμοζήτης τις τυφλὸς ἐκάθητο συνήθως πλησίον τινὸς θύρας, πρὸ τῶν ποδῶν του δ' εἶχε κύνα ὅστις ἐκράτει μὲ τοὺς ὀδόντας του κάνιστρον, μετὰ θαυμαστοῦ δὲ τρόπου ἱκέτευε τοὺς διαβάτας νὰ ῥίπτωσιν ἐν αὐτῷ ἄρτον· ἡμέραν τινὰ ὁ τυφλὸς ἔτεινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ θωπεύῃ τὸν εὐεργετικὸν σύντροφόν του ἀλλ' ἀντὶ νὰ ψαύσῃ τὴν μακρὰν δορὰν τοῦ κυνός του, ἔψαυσε τὸ λεῖον δέρμα μεγάλου κυνὸς σταύλου, ὅστις ἐκράτει τὸ κάνιστρον. Ὁ ψωμοζήτης ἐξέβαλε κραυγὰς διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ κυνός του, θυρωρὸς δὲ δραμοῦσα ἐξήγησεν αὐτῷ τὸ γεγονός· ὁ μέγας κύων ἀνῆκεν εἴς τινα ἔμπορον ὅστις περιῆλθεν εἰς δυστυχίαν, τὸ ζῶον ὑποβληθὲν φαίνεται εἰς στερήσεις, ὅπως μὴ γίνῃ βάρος εἰς ἄλλον, ἀπεφάσισε νὰ μάθῃ τέχνην τινά, συνῆψε λοιπὸν σχέσεις μετὰ τοῦ κυνὸς τοῦ τυφλοῦ ψωμοζήτου, καὶ ὅπως μάθῃ τὴν τεχνην ἀντικαθίστα τὸν κύνα τοῦ τυφλοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του, ὅταν οὗτος ὠρέγετο νὰ κάμῃ μικρόν τινα περίπατον.

—o—

Χαρτοπαικτῶν μανία.

Ἐν τινι ξενοδοχείῳ Μεξικανικῆς πόλεως ἔπαιζον εἴκοσι περίπου χαρτοπαῖκται.

Ἦσαν δ' ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν, Ἄγγλοι, Γάλλοι, Ἱσπανοί, Ἀμερικανοί, Ῥῶσσοι, Ἄραβες, δύο Ἰνδοὶ καὶ εἷς Κινέζος. Τὰ χρυσᾶ νομίσματα ἐκυλίοντο ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ δὲ χρῶμά των ἐφαίνετο χρωματίζον τὰ πρόσωπα τῶν παικτῶν.

Αἴφνης ἀκούονται πυροβολισμοὶ πυρκαϊὰν ἀγγέλλοντες.

— Ποῦ εἶναι ἡ πυρκαϊά; ἐρωτᾷ εἷς τὸν ὑπηρέτην.

— Τετρακόσια βήματα μακρὰν, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

— Ἄς παίξωμεν, λέγουσιν πάντες καὶ ἐξακολουθοῦσι παίζοντες μετὰ μανίας καὶ πάθους. Μετά τινα λεπτὰ ὁ ὑπηρέτης ἀναγγέλλει ὅτι ἡ πυρκαϊὰ ἐπλησίασε — Ποῦ; ἐρωτῶσιν. — Εἰς τὸ πλησίον κτίριον. — Δὲν πειράζει, ἂς παίξωμεν. Καὶ ἐξακολουθοῦσι παίζοντες μετὰ πυρετοῦ.

Μετά τινας στιγμὰς αἱ φλόγες ἔπιπτον σχεδὸν ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν παικτῶν φαινομένων ὡς δαιμόνων τοῦ ᾅδου.

Εἷς Γάλλος ἀστεϊζόμενος φωνάζει πρὸς τὸν ὑπηρέτην — Περιττὸν νὰ καίωμεν κηρία, διότι αἱ φλόγες τῆς πυρκαϊᾶς μᾶς φωτίζουσι, καὶ σβύνει τὰ κηρία. — Ἄς παίζωμεν, ἀκούεται μία φωνὴ ἐκ τοῦ στόματος ὅλων.

— Ποῦ εὑρίσκεται τὸ πῦρ; ἐρωτᾷ Ἄγγλος τις. — Εἰς τὸ κατώγειον, ἀπαντᾷ ὁ ὑπηρέτης φεύγων ἵνα σωθῇ. — Δὲν πειράζει, λέγει ὁ Κινέζος, διότι ἔχω ἔτι ἓν φλωρίον εἰς τὸ θυλάκιόν μου, καὶ τοῦτο τὸ ἐπανωφόριον· τὰ θέτω ἐπὶ τῆς δάμας. Καὶ παίζωσιν ὅτε φωναὶ ἀκούονται ὅτι ἡ κλίμαξ τοῦ ξενοδοχείου καεῖσα ἐκρημνίσθη.

— Κύριοι, φωνάζει εἷς τῶν παικτῶν, οὐδεὶς ἂς μὴ τολμήσῃ νὰ φύγῃ ἐντεῦθεν, διότι ἀλλοίμονον εἰς αὐτὸν, θὰ τοῦ καύσω τὰ μυελὰ μὲ τὸ πιστόλιον· χάνω εἴκοσι λίρας καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ φύγωμεν· ἂς παίξωμεν λοιπόν· καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀλλὰ νέφος καπνοῦ τοὺς πνίγει.

Ἐν ᾧ ὡμίλουν οὗτοι δοκὸς κόπτεται ἀπὸ τῆς καιομένης ὀροφῆς καὶ πίπτουσα παρασύρει δέκα τοὐλάχιστον ἐκ τῶν παιζόντων· ἠπείλουν δὲ αἱ φλόγες καὶ τοὺς λοιπούς. — Κύριοι, φωνάζει εἷς Ἀμερικανὸς, μένει τὸ ἥμισυ τῆς αἰθούσης ἀβλαβὲς καὶ τεσσαράκοντα τοὐλάχιστον χαρτία ἀγύριστα· βάλλετε λοιπόν· ὁ μπάγκος ἔχει· — Ἀλλ' ἡ φλὸξ θὰ μᾶς πνίξῃ, λέγει εἷς Γάλλος. — Καλὲ δὲν ἐντρέπεσθε, προσθέτει εἷς Ἄραψ μικρὰ πράγματα· ἰδοὺ τὸ γιαταγάνιόν μου τὸ θέτω ἐπὶ τοῦ Ῥήγα ἀντὶ τριῶν ταλλήρων. Ἄς παίζωμεν λοιπὸν, γύρισε τὰ χαρτιά σου. — Γύρισέ τα, φωνάζει εἷς Ῥῶσσος, αὐτὸ τὸ ὀκτὼ μ' ἐπείσμωσεν ἀπόψε.

Ἡ ὀροφὴ κατέπεσε τότε παρασύρουσα καὶ τοὺς λοιποὺς παίκτας ἐκτὸς δύο, τοῦ Ἱσπανοῦ καὶ ἑνὸς τῶν Ἀράβων. Ἐσταμάτησαν ἐπὶ λιθίνου τινὸς ἐξώστου καὶ ἐν ᾧ ἐξηκολούθει ἡ πυρκαϊὰ καίουσα ὁ Ἄραψ ἤρχισε νὰ τὰ κόπτῃ πασέτα.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς καὶ ἐτάφη ὁ συμπολίτης ἡμῶν Λουδ. Καρβώνης, λύπην ἄφατον καταλιπὼν τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτόν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ἀνδρῶν καὶ παίδων διαφόρων ποιοτήτων ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ὁ γνωστὸς ἐμπορορράπτης κ. Ν. Βαρθαλίτης καὶ πωλεῖ εἰς εὐθηνοτάτην τιμήν.

Ὁ κ. Ἀ. Μαρούλης μετέφερε τὸ ΣΑΝΔΑΛΟΠΟΙΕΙΟΝ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Σταύρου Χρυσοῦ παρὰ τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ι. Ῥενουάρδου.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
Η «**ΤΟΥΡΚΙΑ**»
Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ.

—

Ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν συνέστη κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Ἀγορᾶς καὶ ἀντικρὺ τοῦ βιβλιοπωλείου Ι. Κ. Χούμη καπνοπωλεῖον, ἐν ᾧ πωλοῦνται ΚΑΠΝΑ ΤΟΥΡΚΙΑΣ καὶ ΕΛΛΗΝΙΚΑ λιανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς τιμὰς συμφερούσας.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
Η «**ΠΡΟΟΔΟΣ**»